

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17CoCsp/30/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3120206730
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 01. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivan Kubínyi
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2026:3120206730.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Ivana Kubínyiho, sudkyne JUDr. Eriky Zajacovej a sudkyne JUDr. Zuzany Slušnej v spore žalobcu: A. B. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D. X/X, E., zast. Advokátska kancelária JURIKA & KELTOŠ, s. r. o., so sídlom Mickiewiczova 2, Bratislava, IČO: 35 951 087, proti žalovanému: A. C. F. - G., s miestom podnikania H. XXXX/XX, I., zast. C. A. J., K. L. M. X, E., o zaplatenie 47.750 eur s prísl., na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 16. novembra 2022, č. k. 12Csp/46/2020-450, takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

II. Žalovanému **p r i z n á v a** voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho a dovolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu o zaplatenie 47.750,- eur s prísl. a žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Rozhodol tak o žalobe, ktorou žalobca prvotne žiadal plnenie na tom skutkovom základe, že na základe zmluvy o vykonaní diela – stavby „Rekreačného domu Tradícia“ poskytol žalovanému v piatich platbách celkom 47.750,- eur, no zmluva o dielo zanikla dohodou zmluvných strán (bola roztrhaná) z dôvodu postúpenia práv stavebníka na tretiu osobu (Tasto Lunghi Investment Corporation s.r.o. (ďalej Tasto s.r.o)) a žalovaný pre žalobcu žiadne stavebné ani iné práce nikdy nevykonával. V priebehu konania žalobca upravil skutkové tvrdenia tak, že poskytnuté platby predstavovali pôžičky zo strany žalobcu poskytnuté žalovanému za účelom financovania jeho stavebnej činnosti na stavbe, na ktorej riadnej realizácii mal žalobca mimoprávny záujem, hoci už sám nebol stavebníkom. Tieto pôžičky mali byť vrátené vzápätí po tom, čo dôjde k úhradám faktúr vystavených žalovaným na Tasto s.r.o. Súd prvej inštancie reagujúc na uvedené skutkové tvrdenia žalobcu rozhodol o pripustení zmeny žaloby a ďalej konal o uplatnenom nároku ako o nároku na vrátenie poskytnutej pôžičky.

2. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa § 40 ods. 1 a 2 OZ, § 631 OZ, § 632 OZ a § 657 OZ. V prvom rade konštatoval, že roztrhanie zmluvy o dielo medzi stranami sporu nemalo za následok jej zánik, pretože ako písomne uzavretá zmluva sa mohla v zmysle § 40 ods. 2 OZ zrušiť iba písomne, čo v konaní preukázané nebolo. Súd prvej inštancie nemal za preukázané ani uzavretie zmluvy o pôžičke ako to tvrdil žalobca a ním poskytnuté plnenia, ktorých vrátenia sa žalobca domáhal, považoval za plnenia poskytnuté podľa zmluvy o dielo medzi stranami sporu, ku ktorej zrušeniu platne nedošlo. Na podporu tohto záveru porovnal jednotlivé žalobcom poskytnuté platby s platbami dohodnutými v zmluve o dielo medzi stranami sporu, ako aj s dohodnutým a neskôr fakturovaným obsahom prác a fakturovanými sumami. Súd prvej inštancie uviedol, že bez ohľadu na to, že vo faktúrach je uvedená ako odberateľ spoločnosť Tasto s.r.o., bolo v konaní preukázané, že za žalobcom poskytnuté platby, ktorých

vrátenia sa domáha podanou žalobou, vykonal žalovaný stavebné práce. Nejedná sa preto podľa súdu prvej inštancie o pôžičku ako to tvrdil žalobca, a preto súd prvej inštancie žalobu zamietol. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 CSP a v konaní plne úspešnému žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

3. Proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie o zamietnutí žaloby podal odvolanie žalobca, ktorý žiadal rozsudok zmeniť a žalobe vyhovieť. Namietal nesprávne skutkové zistenia a nesprávne právne posúdenie veci, ako aj nesprávny procesný postup súdu prvej inštancie. Ten mal spočívať v opomenutí podstatnej časti skutkovej a právnej argumentácie žalobcu, principiálne založenej na tom, že zhotovenie diela bolo dohodnuté medzi spoločnosťou Tasto s.r.o. a žalovaným, žalovaný vykonal práce fakturoval tejto spoločnosti a táto spoločnosť ich podľa faktúr platila. Súd prvej inštancie nevykonal žalobcom navrhované dôkazy, konkrétne faktúry žalovaného voči spoločnosti Tasto s.r.o. s potvrdeniami o úhradách celých fakturovaných súm. Pritom práve z týchto dôkazov bolo možné podľa žalobcu jednoznačne vyhodnotiť, aké stavebné práce a pre koho žalobca na stavbe vykonal, a teda že žiadne neboli vykonané pre žalobcu.

4. Ďalej žalobca namietal, že viaceré skutkové závery ohľadom zmluvy o dielo medzi stranami sporu prijal súd prvej inštancie z tzv. „fragmentov zmluvy“, ktoré mali ostať po jej roztrhaní zmluvnými stranami. Pritom sa nevysporiadal s námietkou autenticity tohto dôkazu, ktorý podľa žalobcu nezodpovedal pôvodnej zmluve. Žalobca tiež nesúhlasil so záverom súdu prvej inštancie o antedatovaní zmluvy o dielo medzi Tasto s.r.o. a žalovaným, a namietal spôsob, akým sa súd prvej inštancie pokúsil matematicky zdôvodniť ako platby prijaté od žalobcu časovo a rozsahom zodpovedajú dohodnutým platobným podmienkam zmluvy a realizovaným prácam. Za podstatné žalobca považoval, že ani sám žalovaný nedokázal uviesť konkrétne stavebné práce, ktoré vykonal pre žalobcu a súd prvej inštancie v tomto smere úplne opomenul, že žalobca nemá ako preukázať, že mu žalovaný žiadne stavebné práce neposkytol.

5. V rámci námietok nesprávneho právneho posúdenia žalobca namietal záver súdu prvej inštancie o nemožnosti konkludentnej dohody o zrušení pôvodnej zmluvy pre nedostatok písomnej formy. Poukázal na to, že strany sporu zhodne tvrdili, že zmluva o dielo medzi nimi bola roztrhaná. V tom prípade tu potom podľa žalobcu už neexistovala v písomnej forme a ústna dohoda o jej zrušení nemohla byť preto neplatná, ako uzavrel súd prvej inštancie. Ďalej žalobca namietal nedostatočné právne posúdenie z hľadiska následnej nemožnosti plnenia podľa § 575 OZ, keďže aj v prípade, že by pôvodná zmluva o dielo medzi stranami existovala, nebolo podľa nej možné dielo pre žalobcu realizovať, keď bolo v identickom rozsahu realizované pre spoločnosť Tasto s.r.o.

6. Na podporu jednoznačnej existencie zmluvného vzťahu zo zmluvy o dielo medzi žalovaným a spoločnosťou Tasto s.r.o. poukázal žalobca aj na právoplatné rozhodnutia Okresného súdu Trenčín sp. zn. 22Cb/40/2021zo dňa 29.9.2021 a Krajského súdu v Trenčíne zp. Zn. 8Cob/30/2022 zo dňa 25.10.2022, vo veci zaplatenia sankčných nárokov zo zmluvy o dielo medzi spoločnosťou Tasto, s.r.o. a žalovaným, ktoré rozhodnutia priznali spoločnosti Tasto s.r.o. predmetné nároky a jednoznačne prejudiciálne konštatovali existenciu zmluvy o dielo medzi žalovaným a spoločnosťou Tasto s.r.o.

7. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žiadal napadnutý rozsudok potvrdiť ako vo výroku vecne správny. Poprel existenciu pôžičiek tvrdených žalobcom a poukazoval na to, že nedáva zmysel ani účel pôžičiek tvrdený žalobcom tak, že žalovaný nemal už pred začiatkom stavby prostriedky na financovanie stavebného materiálu a prác. Žalovaný uviedol, že vzniknutá situácia je dôsledkom zámeru žalobcu financovať stavbu z daňového hľadiska výhodnejšie, a to čiastočne cez spoločnosť Tasto s.r.o. a čiastočne hotovostnými platbami. Žalovaný poukázal na to, že do dnešného dňa nie je ani súčtom platieb od spoločnosti Tasto s.r.o. a hotovostných platieb od žalobcu (uplatnených v tomto konaní) uhradená celá cena diela a na doplatenie zvyšku ceny podal na spoločnosť Tasto s.r.o. žalobu. Žalovaný tiež uviedol, že z platieb prijatých od žalobcu, ktorých vrátenia sa žalobca domáha v tomto konaní, riadne odviezol dane, čo bolo aj predmetom daňovej kontroly iniciovanej zo strany žalobcu.

8. Krajský súd ako súd odvolací preskúmal vec v zmysle ust. § 380 ods. 1 CSP v spojení s § 470 CSP s nariadením odvolacieho pojednávania podľa § 385 CSP a vo svojom predchádzajúcom rozhodnutí č. k. 17CoCsp/13/2023-558 zo dňa 16.05.2024 dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je

potrebné potvrdiť podľa § 387 CSP, pretože je vo výroku vecne správny. Odvolací súd konštatoval, že žalobca ním tvrdenú pôžičku v prospech žalovaného nepreukázal.

9. Na dovolanie žalobcu Najvyšší súd SR uvedené rozhodnutie odvolacieho súdu uznesením sp. zn. 4Cdo/145/2024 zo dňa 29.10.2025 zrušil a vec vrátil odvolaciemu súdu na ďalšie konanie, pretože je potrebné sa vysporiadať so žalovaným nárokom nielen ako tvrdenou pôžičkou, ale je potrebné ho posúdiť aj ako bezdôvodné obohatenie. A to nielen obiter dictum, ako to urobil odvolací súd v zrušenom rozhodnutí. Vzhľadom na to, že potrebu právneho posúdenia uplatneného nároku aj ako bezdôvodného obohatenia konštatoval v zrušujúcom rozhodnutí výslovne dovolací súd, a právne posúdenie uplatneného nároku ako bezdôvodného obohatenia bolo aj predmetom konania pred súdom prvej inštancie, nepovažoval odvolací súd za potrebné upovedomiť strany sporu o tomto právnom posúdení v zmysle § 382 CSP.

10. Keďže dovolací súd zrušil predchádzajúce rozhodnutie odvolacieho súdu ako celok, musel sa odvolací súd opätovne vysporiadať s uplatneným nárokom ako žalobcom tvrdenou pôžičkou a nad rámec toho odôvodniť rozhodnutie o odvolaní žalobcu aj z hľadiska bezdôvodného obohatenia. K záverom predchádzajúceho rozhodnutia odvolacieho súdu týkajúcim sa žalobcom tvrdenej pôžičky nemal dovolací súd žiadne námietky, preto odvolací súd v novom rozhodnutí nenachádza dôvod sa od týchto záverov svojho predchádzajúceho rozhodnutia akokoľvek odchýliť, zotráva na nich a opakuje:

11. V prvom rade je potrebné uviesť, že žalobca v odvolaní dôvodne namietal nevykonanie niektorých navrhnutých dôkazov a nevysporiadanie sa s týmto postupom zo strany súdu prvej inštancie v napadnutom rozhodnutí, rovnako ako aj nepresvedčivo odôvodnené závery ohľadom niektorých otázok. Z tohto dôvodu odvolací súd doplnil dokazovanie a vykonal navrhnuté dôkazy na pojednávaní odvolacieho súdu a zopakoval dokazovanie výsluchom strán sporu.

12. Odvolací súd doplnil dokazovanie vykonaním navrhovaných dôkazov opomenutých súdom prvej inštancie, a to oboznámením zmluvy o dielo medzi spoločnosťou Tasto s.r.o. ako objednávateľom a žalovaným ako dodávateľom, oboznámením faktúr vystavených žalovaným ako dodávateľom na spoločnosť Tasto s.r.o. ako odberateľa, oboznámením žalobcom predloženej histórie transakcií na účte spoločnosti Tasto s.r.o. Z týchto dôkazov vyplýva, že v období od 18.10.2019 do 14.4.2020 vystavil žalobca na spoločnosť Tasto s.r.o. celkom 6 faktúr za vykonané stavebné práce na akcii „Výstavba rekreačného domu – Nová Bošáca“, ktorých celková fakturovaná suma bola 61.743,83 eur. Nebolo sporné, že ako „Výstavba rekreačného domu – Nová Bošáca“ je označené zhotovenie toho istého diela, ktoré bolo označované aj ako „Rekreačný dom – Tradícia“. Z histórie transakcií vyplýva, že takto fakturované sumy boli uhradené. Uvedené plnenia zodpovedajú tomu, že medzi spoločnosťou Tasto s.r.o. ako objednávateľom a žalovaným ako zhotoviteľom existoval právny vzťah zmluvy o dielo, tak ako to vyplýva z listiny (č. I. 73 – 78) ktorá bola označená ako „Zmluva o dielo č. 03/2019“ a je datovaná dňom 24.09.2019. Vzhľadom na vyššie uvedené datovanie faktúr a ich úhrad je zrejmé, že zmluvný vzťah medzi Tasto s.r.o. a žalovaným v danom období existoval, keďže už dochádzalo k plneniu. Námietka žalovaného o antedatovaní zmluvy sa preto nejaví ako opodstatnená. Napokon existencia zmluvy o dielo medzi Tasto s.r.o. a žalovaným je jednoznačná aj v spojení so závermi rozhodnutia Okresného súdu Trenčín sp. zn. 22Cb/40/2021 zo dňa 29.09.2021 a na to nadväzujúceho potvrdzujúceho rozhodnutia Krajského súdu v Trenčíne zp. Zn. 8Cob/30/2022 zo dňa 25.10.2022, ako na to správne poukazoval žalobca.

13. Pri vyššie uvedenom skutkovom stave, teda pri existencii a plnení zmluvy o dielo medzi Tasto s.r.o. a žalovaným vyplácal sám žalobca žalovanému hotovostné platby, ktoré žiada vrátiť v tomto konaní, a to sumu 5.000 eur dňa 28.09.2019, sumu 10.000 eur dňa 16.10.2019, sumu 10.000 eur dňa 07.11.2019, sumu 7.750 eur dňa 15.11.2019 a sumu 15.000 eur dňa 30.11.2019. Ich prijatie je písomne potvrdené žalovaným na príjmových pokladničných dokladoch datovaných vo vyššie uvedených dňoch a v časti „Prijaté od“ obsahujúcich text: „A. C., D. X/X, E.“. Ako účel je na predmetných príjmových dokladoch uvedené „Záloha na stavebné práce“.

14. Potom, ako žalobca spočiatku tvrdil, že uvedené hotovostné platby vyplatil žalovanému bezdôvodne, keďže zmluva o dielo medzi nimi zanikla a žalovaný pre žalobcu žiadne stavebné práce nevykonal, zmenil žalobca rozhodujúce skutočnosti žaloby tak, že predmetné sumy žalovanému požičal, ako je uvedené vyššie v ods. 1 odôvodnenia.

15. Podľa § 657 ods. 1 OZ, zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

16. Z citovaného ustanovenia a charakteru zmluvy o pôžičke ako zmluvy reálnej vyplýva, že prijať záver o existencii zmluvy o pôžičke peňazí možno len v prípade, ak je preukázané, že veriteľ mal a prejavil vôľu prenechať dlžníkovi dočasne peniaze, tieto aj skutočne dlžníkovi odovzdal a dlžník mal a prejavil vôľu peniaze vrátiť.

17. Žalobca však podľa odvolacieho súdu neunesol dôkazné bremeno o existencii zmluvy o pôžičke. Žalobca neposkytol súdu jediný dôkaz, z ktorého by bolo možné dovodiť, že medzi stranami sporu bola vôľa uzavrieť zmluvu o pôžičke, ako ju tvrdil žalobca. Žalovaný poprel tvrdenia žalobcu, že by poskytnuté hotovostné platby mali predstavovať poskytnutie pôžičky a z jeho výpovede nič ani len nenasvedčovalo tomu, že by sa o pôžičku mohlo jednať. Súčasne tu neexistuje listinný dôkaz s obsahom nasvedčujúcim zmluve o pôžičke. Jediným listinným dôkazom, z ktorého existenciu pôžičky žalobca dovodzoval boli vyššie uvedené príjmové pokladničné doklady, no pri tam uvedenom účele „záloha na stavebné práce“ ani tieto v prospech existencie pôžičky nesvedčia. Ostávala tak len výpoveď samotného žalobcu, ktorý uviedol, že žalovanému požičal peniaze za účelom preklenutia nedostatku financií pri začatí stavebnej činnosti na stavbe pre spoločnosť Tasto s.r.o., pretože mal na riadnej realizácii stavby mimoprávny záujem, hoci už sám nebol stavebníkom. Odvolací súd túto výpoveď nepovažuje za dôkaz, z ktorého by mohol spoľahlivo ustáliť záver o existencii pôžičky tvrdenej žalobcom. Okrem toho, že sa javí logická obrana žalovaného o nepravdepodobnosti finančnej tiesne zhotoviteľa stavby už na samom začiatku stavby, považuje odvolací súd za podstatný nedostatok vierohodnosti výpovede žalobcu. Poskytnuté peniaze prezentoval totiž žalobca v konaní ako pôžičku až po konfrontácii s otázkou, prečo poskytoval žalovanému peňažné plnenia na stavebné práce až potom, ako mala podľa samotného žalobcu zaniknúť zmluva o dielo medzi ním a žalovaným. Súčasne bol žalobca konfrontovaný s tým, že poskytnutie hotovostných platieb z jeho strany žalovanému sa časovo čiastočne kryje s úhradou faktúr na spoločnosť Tasto s.r.o. Žalobca teda neuvádzal pôžičku v konaní konzistentne, ale ako vysvetlenie poskytnutia peňazí prezentované potom, čo jeho predchádzajúce zdôvodnenie platieb z logického hľadiska neobstálo. Vierohodnosť jeho výpovede o existencii pôžičky bola preto značne oslabená a na jeho výpovedi tejto kvality ako jedinom dôkaze o existencii pôžičky nemohlo byť tvrdenie žalobcu o pôžičke preukázané. Ani po doplnení dokazovania o dôkazy nevykonané súdom prvej inštancie a zopakovaní výpovedí strán sporu tak nebolo možné prijať záver, že medzi stranami sporu existovala zmluva o pôžičke tvrdená žalobcom, na základe ktorej, by žalobcovi patrili peniaze, ktorých zaplata sa domáha podanou žalobou.

18. V zmysle pokynu dovolacieho súdu posúdil odvolací súd uplatnený nárok aj titulom vrátenia bezdôvodného obohatenia.

19. Podľa § 451 ods. 1 OZ Kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

20. Podľa § 451 ods. 2 OZ, Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

21. Ani pri právnom posúdení nároku žalobcu ako bezdôvodného obohatenia v zmysle citovaných ustanovení nemožno prijať záver, že žaloba je dôvodná. Zo skutkových zistení je totiž jednoznačne zrejmé, že platby ktoré žalobca žiada vrátiť v tomto konaní, a to sumu 5.000 eur uhradenú dňa 28.09.2019, sumu 10.000 eur uhradenú dňa 16.10.2019, sumu 10.000 eur uhradenú dňa 07.11.2019, sumu 7.750 eur uhradenú dňa 15.11.2019 a sumu 15.000 eur uhradenú dňa 30.11.2019, nemožno považovať za bezdôvodné obohatenie na strane žalovaného, pretože nenapĺňajú ani jednu zo skutkových podstát bezdôvodného obohatenia. Práve naopak, ich právny dôvod bol preukázaný a je zrejmé, že ním boli peňažné plnenia poskytnuté na základe zmluvy o dielo medzi spoločnosťou Tasto, s.r.o. ako objednávateľom a žalovaným ako zhotoviteľom stavby „Výstavba rekreačného domu – Nová Bošáca“.

22. Aj v tomto smere sú významné skutkové zistenia uvedené v ods. 12 a 13 odôvodnenia tohto rozhodnutia. V prvom rade, že medzi spoločnosťou Tasto s.r.o. ako objednávateľom a žalovaným ako

zhotoviteľom existoval právny vzťah zmluvy o dielo, tak ako to vyplýva z listiny (č. I. 73 – 78), ktorá bola označená ako „Zmluva o dielo č. 03/2019“ a je datovaná dňom 24.09.2019. Existencia tejto zmluvy o dielo medzi Tasto s.r.o. a žalovaným je jednoznačná aj v spojení so závermi rozhodnutia Okresného súdu Trenčín sp. zn. 22Cb/40/2021 zo dňa 29.09.2021 a na to nadväzujúceho potvrdzujúceho rozhodnutia Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 8Cob/30/2022 zo dňa 25.10.2022.

23. Pri vyššie uvedenej existencii zmluvy o dielo zo dňa 24.09.2019 medzi Tasto s.r.o. a žalovaným vyplácal žalobca žalovanému hotovostné platby, ktoré žiada vrátiť v tomto konaní, a to sumu 5.000 eur vyplatenú dňa 28.09.2019, sumu 10.000 eur vyplatenú dňa 16.10.2019, sumu 10.000 eur vyplatenú dňa 07.11.2019, sumu 7.750 eur vyplatenú dňa 15.11.2019 a sumu 15.000 eur vyplatenú dňa 30.11.2019. Z uvedeného je zrejmé, že všetky platby boli poskytnuté až po uzavretí zmluvy o dielo medzi Tasto s.r.o. a žalovaným, o ktorej uzavretí mal žalobca jednoznačnú vedomosť, keďže spoločnosť Tasto a žalobca konali pri realizácii diela v úzkej súčinnosti a žalobca spoločnosť zastupoval voči žalovanému tak vo veciach zmluvných ako aj vo veciach technických. Tvrdenie o uvedenom zastupovaní spoločnosti Tasto, s.r.o. prezentoval sám žalobca aj na pojednávaní odvolacieho súdu. Hoci príjmové pokladničné doklady na sumy, ktorých vrátenie je predmetom tohto konania obsahujú v časti „Prijaté od“ text: „A. C., D. X/X, E.“, nemožno pri ostatných vyššie uvedených skutkových zisteniach o zastupovaní spoločnosti Tasto, s.r.o. žalobcom a žalobcovej jednoznačnej vedomosti o zmluve o dielo medzi Tasto, s.r.o. a žalovaným dospieť k inému záveru, než že žalobca ako zástupca spoločnosti Tasto, s.r.o. poskytoval žalovanému platby, ktoré boli plneniami súvisiacimi so zhotovením diela žalovaným pre spoločnosť Tasto, s.r.o. Práve zmluva o dielo spočívajúce v zhotovení stavby medzi spoločnosťou Tasto, s.r.o. a žalovaným je právnym dôvodom platieb, ktoré žalobca žiada vrátiť v tomto konaní a nejedná sa preto o bezdôvodné obohatenie na strane žalovaného. Napokon aj ako účel platby je na predmetných príjmových dokladoch uvedené „Záloha na stavebné práce“, hoci pre samotného žalobcu žiadne stavebné práce vykonávané byť nemali. Pri uvedenej miere zainteresovanosti žalobcu do zmluvného vzťahu spoločnosti Tasto, s.r.o. a žalovaného vyznieva úplne nelogicky, ak žalobca súčasne tvrdí, že pôvodná zmluva o dielo medzi ním a žalovaným zanikla, no po jej zániku mal ešte žalobca sám za seba na zaniknutú zmluvu plniť.

24. Pokiaľ žalobca v odvolaní namietal, že ani sám žalovaný nedokázal uviesť konkrétne stavebné práce, ktoré vykonal pre žalobcu, je takáto skutočnosť bez významu pre vec, resp. je v súlade so skutkovými závermi tohto rozhodnutia. Ako bolo uvedené, z vykonaného dokazovania vyplynulo, že platby, ktoré žalobca žiada vrátiť v tomto konaní, boli plneniami súvisiacimi so zhotovením diela žalovaným pre spoločnosť Tasto, s.r.o. Neexistencia protiplnenia k týmto platbám v prospech žalobcu je s uvedeným záverom v súlade, pretože dôvod ich plnenia je v zmluvnom vzťahu spoločnosti Tasto, s.r.o. so žalovaným.

25. Skutočnosť, že platby, ktoré žalobca žiadal vrátiť v tomto konaní nie sú bezdôvodným obohatením na strane žalovaného napokon vyplýva aj z toho, že na strane žalovaného boli v rámci daňovej kontroly posúdené ako zdaniteľný príjem a aj dodatočne zdanené. Túto skutočnosť tvrdil žalovaný, žalobca ju nepoprel, preto z nej súd vychádzal ako z nespornej (§ 151 ods. 1 CSP). Vo svetle skutočnosti o pôvodne daňovo nesprávnom postupe pri prijímaní peňažných plnení od spoločnosti Tasto s.r.o. preto neobstojí ako dôvodná ani odvolacia námietka žalobcu, že všetko čo bolo spoločnosti Tasto, s.r.o. žalovaným fakturované bolo aj touto spoločnosťou uhradené prevodom na účet. Je zrejmé, že platby, ktoré žalobca žiada vrátiť v tomto konaní nemohli byť predmetom faktúr, pretože by to neumožňovalo postup, ktorý mal priniesť výhodnejšie daňové zaťaženie.

26. Vzhľadom na vyššie uvedené tak nebola žaloba dôvodná nielen titulom vrátenia pôžičky, ale ani titulom vrátenia bezdôvodného obohatenia. Odvolací súd v zistenom skutkovom stave nenašiel ani žiaden iný právny dôvod vyplývajúci zo slovenského právneho poriadku, na základe ktorého by bolo možné žalobou uplatnené plnenie žalobcovi priznať. Napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie o zamietnutí žaloby tak bolo vo výroku vecne správne a odvolací súd ho preto potvrdil. To vrátane výroku o trovách konania plne zodpovedajúcemu zásade úspechu vo veci (§ 255 ods. 1 CSP).

27. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP a v odvolacom konaní plne úspešnému žalovanému priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi v plnom rozsahu.

28. Vo veci úspešnému žalovanému patrí spolu s trovami odvolacieho konania ako jeden celok aj nárok na náhradu trov dovolacieho konania sp. zn. 4Cdo/145/2024, o ktorých patrí rozhodovať odvolaciemu súdu v zmysle § 453 ods. 3 CSP. Ako vyplýva z doktrínálneho výkladu uvedeného ustanovenia, „...odvolací súd v novom rozhodnutí, ktorým sa konanie končí, rozhodne opäť o nároku na náhradu trov odvolacieho konania, a to vrátane nároku na náhradu trov dovolacieho konania. Tento nárok bude tvoriť jeden celok, a preto v takomto prípade bude odvolací súd rozhodovať jedným výrokom“ (Števček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C.H.Beck, 2016, str. 1445). O výške náhrady trov bude rozhodovať súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 CSP).

29. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).